מחוון למורה

מחוון: האחים יורדים למצרים: "אבל אשמים אנחנו"

1. "וַיַּכִּרֵם" (הכיר), "וַיִּתְנַכֵּר" (נעשה זר), "וַיַּכֵּר" (הכיר), "לֹא הִכְּרֻהוּ" (לא הכירו). מזכירות את "הַכָּרֹ֣נָא" (לז, לב; לח, כה).
2. רש"י: יוסף ראה שהחלומות התקיימו, כי השתחוו לו. רמב"ן: ההפך, יוסף הבין שהחלום לא התקיים במלואו (בנימין ויעקב חסרים), ולכן דרש להביא את בנימין, כדי שגם האחד עשר ישתחוו.
3. הם מודים שראו את "צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְּנוֹ אֵלֵינוּ, וְלֹא שָׁמָעְנוּ". חדש: יוסף התחנן אליהם בבור, ופרק לז לא סיפר זאת.
4. האחים: "אֲבָל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ", מאשימים את עצמם באכזריות. ראובן: "הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם... וְלֹא שְׁמַעְתֶּם", מאשים אותם ומזכיר שניסה למנוע.
5. רש"י: "מְלַמֵּד שֶׁחָשָׁדָן שֶׁמָּא הֲרָגוּהוּ אוֹ מְכָרוּהוּ כְּיוֹסֵף": יעקב חושד בבניו.
6. תשובה טובה: עמדה; ראיות: ט (החלומות, רש"י/רמב"ן), כא (ההודאה שנשמעת אחרי הלחץ), כד (הבכי מראה שאין כאן נקמה); מסקנה. ניקוד מוצע: עמדה 3, שלוש ראיות × 4, פרשן 3, מסקנה 2.

פרשנות מסומנת כפרשנות (רש"י, רמב"ן, אבן עזרא, ספורנו ופרשנים נוספים מתוך ספריא). נוסח הפסוקים ממכון ממרא; שם ה׳ מובא בכתיב ה׳. ממלכתי: סיפורי יוסף ואחיו (בראשית לח-נ) נלמדים בחטיבה העליונה בלימודי התנ"ך (קריאה צמודה, ניתוח ספרותי ודיון ערכי); יש לבדוק מול תכנית הבגרות העדכנית ובחירת בית הספר. חמ"ד: לימוד חומש עם פרשנים (רש"י, רמב"ן, אבן עזרא, ספורנו ומדרש); הפרשנות מסומנת כפרשנות. יש לבדוק מול התכנון השנתי של בית הספר.